

A választójog és a nőkongresszus.

Írta: *Pataj Sándor**

A kormánypártnak 26 embere akadt, aki a nők választójogára szavazott.

Az ellenzék legtöbb értelmes tagja állást foglalt mellette. De akit még visszatartott a saját éretlensége és értelmiségének a fogyatkozása, az is megszavazza, ha Vázsonyi vagy Justh kivág egy nagy dikciót e jogegyenlőségi elv érdekében.

Íme tehát elég nagy és szép táborra számíthatunk volna és ha a parlamenti ellenzék nem maradt volna el a választójogi törvény tárgyalásáról, még többséget is kaphatott volna egy nagy demokratikus eszme.

Ez a gondolat kell, hogy ráterelje a választói jog hívei rengeteg táborának a figyelmét a női választójogi világkongresszusra, amely június derekán lesz Budapesten.

Itt kell a Justhoknak, Vázsonyiaknak, Zakó Milánoknak és Lukács Györgyöknek együtt tanúságot tenni arról, hogy kulturnemzet akarunk lenni. Ezt a nagy kongresszust pártkülönbség nélkül kell minden erőből támogatni, hatalmas ünneppé tenni, amelyből egész Magyarország kiveszi a maga részét és megmutatja, hogy hálás azért a meg nem érdemelt kitüntetésért, hogy e világkongresszust, amelyért nemzetek versengtek, épen

a kis, barbár, ismeretlen balkáni államocska, ismeretlen fővárosában, Budapesten tartják meg. Lordok és ladiék, akik még Sümegi Vilmosnál is tekintélyesebbek, Tisza Pistánál is régibb grófok, ide fognak seregleni és itt okos előadásokat tartani a jogegyenlőségről.

Hát ebben a nagy nemzeti ünnepben a választói jog minden hívének nemcsak részt kell vennie, hanem harcolnia azért, hogy ez fényesen sikerüljön. A demokratikus haladás egy nagy vívmányáról van szó, amely még a rút pártkereteken is fölül tudta emelni a gondolkodó elemeket.

Ebben a nagy munkában kellene, hogy számottévó tényezők kivennék a nagy munka részét a Schwimmer Rózsák népszerűtlen kis kezéből.

Mert hiába, bár magam tapasztaltam, hogy a nagy külföldön Schwimmer Rózsa legalább oly nagy hírnévnek örvend, mint Apponyi Albert és gyakorlati politizálásával legalább annyit használt Magyarország ismertté és elismertté tételének, mint a Kossuth összes külföldön megrendelt könyvatos cikkei, – azért nálunk csak lekicsinylik az olyan dolgot, aminek a rendezőségének az élén nem áll legalább 6 gróf és 12 képviselő.

Hát van most elég grófunk és képviselőnk, aki ebben az eszmében velünk egyetért. Ezeknek annál kevésbé szabad félrevonulniuk, mert hiszen épen a legkevésbé remélt választójogi kérdésnek, a legradikálisabb eszmék egyikeként a kivívására jön hozzánk segíteni a külföld.

Ha mi a mi rövidlátó népünknek és mindig a külföldet majmoló politikusainknak bebizonyítjuk, hogy a választójognak még az a kiterjesztése is jogos, okos és szükséges, amely a nőket is beleveszi az alkotmány sáncaiba, akkor természetesnek fogják ezek találni azt a törekvést hogy a reakciós új törvénynek azt az abszurd határozatait, hogy a választói jogtól megfosztotta a 20-30 év közötti férfilakosságot, mielőbb pozdorjává kell zúzni.

Itt az agitációnak, a meggyőzésnek, a sikernek fényes alkalma.

Ragadjátok meg minél előbb.

* Az Igazság áprilisi számából.